

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1572 usque ad annum 1581

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1772

VD18 90118642

§. 32. Populus Parisinus reflorescente Alba Spina ferocior factus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67232](#)

tendum accipere, vel illius pretium
acceptare voluit

Sæcul. XVI.

A.C. 1572.

Interea Pariliis cædes per septem om-
nino dies continuabatur, de qua referunt
nonnulli, plusquam quinque hominum
millia ibidem fuisse trucidata; quamvis
enim Rex vespere in festo sancti Bar-
tholomæi tubæ sonitu per universam
urbem promulgari jussisset, quod qui-
libet ad sua reverteretur, nec e domo
exiret, indicta etiam mortis pœna in
eos, qui huic mandato refragaturi essent:
hujus tamen edicti exigua habebatur
ratio.

§. XXXII.

*Populus Parisinus restorescente Alba
Spina ferocior factus.*

Ceterum populi furor augebatur oc- *Thuan. l.c.*
casione desumpta ex quodam rubi *Spond. n.15.*
genere, quod oxyacantham, seu Al- *Dupleix*
bam Spinam vocant; hæc enim quan- *pag. 739.*
tumvis ferme exsiccata, suisque foliis
exuta, nihilominus in Sanctorum In-
nocentium cæmeterio eadem die alieno
prorsus tempore flores progerminare
cæperat: quamvis vero hic eventus
forte naturæ vires non excederet, fa-
ctiosi tamen rem velut prodigium de-
prædicabant, atque ad Deum refere-
bant, qui vindictam ab hæreticis sum-
ptam gratam habere hoc indicio testa-

Hist. Eccles. Tom. XLIX. D tus

Sæcul. XVI. tus effet: quapropter insolito tympano
A.C. 1572. norum pulsu, ac Sodalitatibus solemnen supplicationem instituentibus Rex ipse hanc Spinam conspecturus accesserat: nec tamen a cæde cessatum, licet ex Calvinistis, qui fuga evaferunt, longe plures fuerint, quam qui morte debitas perfidiæ suæ poenas luissent.

§. XXXIII.

Rex hujus facinoris invidiam literis suis excusans.

Thuan. l. 52. Die vigesima quinta Rex, cum vel
 pog. §24.
Mezeray
abrege
chron. t. 5.
 pag. 255. hujus facinoris immanitatem abhorreret, aut illius culpam in se solum rejici pertimesceret, ad omnes Provinciarum Gubernatores literas dedit, quibus hujus fævitiae invidiam in Guiios Principes exonerabat, hæc exponens: „infcio me, ac nolente fuditio exorta est: „postquam enim deprehenderam, quod „omnes amici, ac Colinio consobrino „meo sanguine juncti vulnus ei infliguntum ulcisci statuissent, Guisii Principes ut illos anteverterent, ingentem „nobilium, & Parisiensium manum „concitarunt, eorumque ope præsidarios milites, quos ipsus ego Colinio attribueram, oppresserunt, & Coliniuum, ac quotquot ex ejus necessariis obvios habuerunt, trucidarunt, tandem toque furore, ac vi per reliquas Urbis partes